

3. Kako je merilo razlage, na katerem temelji sodba Sodišča z dne 19. novembra 2009 (C-402/07) in ki dopušča razširitev pravice do odškodnine iz člena 7 Uredbe št. 261/2004 na primere zamude letov, združljivo z merilom razlage, ki ga je Sodišče uporabilo v sodbi z dne 10. januarja 2006 (C-344/04)?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L 46, str. 1).

Pritožba, ki jo je 13. decembra 2010 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski komisiji

(Zadeva C-584/10 P)

(2011/C 72/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta, in M. Konstantinidis)

Druge stranke v postopku: Yassin Abdullah Kadi, Svet Evropske unije, Francoska republika, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlog

Pritožnica trdi, da bi Sodišče moralo:

— v celoti razveljaviti izpodbijano sodbo;

— zahtevo Yassina Abdullaha Kadija za razglasitev ničnosti Uredbe Komisije št. 1190/2008 ⁽¹⁾ v delu, ki se nanaša nanj, zavrniti kot neutemeljeno;

— Yassinu Abdullahu Kadiju naložiti plačilo stroškov Komisije, ki jih je imela s to pritožbo in v postopku pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja, da je pri ugotovitvah Splošnega sodišča podana napačna uporaba prava, saj te temeljijo na pravno napačnem standardu za sodni nadzor. Pritožbeni razlogi Komisije so naslednji:

1. Razlogi, ki se nanašajo na ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi s standardom nadzora, ki se uporabi: Komisija navaja, da je standard sodnega nadzora, ki ga je Splošno sodišče uporabilo, pravno napačen, saj se Sodišče ni izreklo o točnem standardu sodnega nadzora, ki naj bi veljal za obravnavani primer, in ker takšnega standarda nadzora, kot ga je uporabilo Splošno sodišče, ni mogoče zahtevati od EU.

2. Razlogi, ki se nanašajo na ugotovitve Splošnega sodišča glede kršitve pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva ter kršitve načela sorazmernosti: Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da v postopkih pred Komisijo niso bile izpolnjene zahteve glede temeljnih pravic za to vrsto režima omejevalnih ukrepov, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo trditve Komisije v zvezi z domačimi postopki, ki jih je Y. A. Kadi sprožil v Združenih državah, in da je Splošno sodišče napačno zavrnilo trditve Komisije v zvezi s postopki upravnega in ponovnega preizkusa, ki so bili uvedeni z resolucijama 1822(2008) in 1904(2009) Varnostnega sveta OZN – vključno s postopkom informacijske točke in Uradom varuha človekovih pravic.

⁽¹⁾ UL L 322, str. 25.

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 16. decembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski komisiji

(Zadeva C-593/10 P)

(2011/C 72/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopniki: M. Bishop, E. Finnegan in R. Szostak)

Druge stranke v postopku: Yassin Abdullah Kadi, Evropska komisija, Francoska republika, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko

Predlog

Pritožnik trdi, da bi Sodišče moralo:

- razveljaviti sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-85/09;
- zahtevo Yassina Abdullaha Kadija za razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 1190/2008 ⁽¹⁾ v delu, ki se nanaša nanj, zavrniti kot neutemeljeno;
- Yassinu Abdullahu Kadiju naložiti plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Svet s to pritožbo izpodbija več ugotovitev Splošnega sodišča. Svet navaja, da:

- je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je odločilo, da za izpodbijano Uredbo ne velja imuniteta pred pravnimi postopki.

Podredno Svet navaja, da:

- je Splošno sodišče s tem, ko je odločilo, da bi moral biti predvideni preizkus „celovit in dosleden“, in s tem, ko je zahtevalo, da se temeljni dokazi posredujejo zadevni osebi ali subjektu ter sodstvu Unije, da bi se zagotovilo spoštovanje pravice do obrambe take osebe ali subjekta, napačno razlagalo in nepravilno uporabilo sodno prakso Sodišča;
- je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo, da je bil z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1904(2009) ustanovljen Urad varuha človekovih pravic.

Pritožba, ki jo je Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko vložilo 16. decembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 30. septembra 2010 v zadevi T-85/09, Yassin Abdullah Kadi proti Evropski Komisiji

(Zadeva C-595/10 P)

(2011/C 72/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko (zastopniki: E. Jenkinson, zastopnik, D. Beard in M. Wood, Barristers)

Druge stranke v postopku: Yassin Abdullah Kadi, Evropska komisija, Svet Evropske unije, Francoska republika

Predlog

Pritožnik trdi, da bi Sodišče moralo:

- v celoti razveljaviti sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-85/09;
- zavrniti zahtevo Yassina Abdullaha Kadija za razglasitev ničnosti Uredbe št. 881/2002 ⁽¹⁾ v delu, ki se nanaša nanj;
- Yassinu Abdullahu Kadiju naložiti plačilo stroškov Združenega kraljestva v postopku pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ugotovitev Splošnega sodišča, da je celovit sodni preizkus primeren za ukrepe EU, s katerimi se dosledno izvršujejo resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov, je v nasprotju z določbami Pogodb EU in sodno prakso sodišča EU. Takšna ugotovitev je tudi v neposrednem nasprotju z zgodovino in namenom EU in še posebej z razvojem pristojnosti glede skupne zunanje in varnostne politike.

Listina Združenih narodov od svojih držav članic zahteva, da spoštujejo svoje obveznosti. Takšne obveznosti imajo prevlado nad obveznostmi, ki lahko izhajajo iz drugih mednarodnih sporazumov. Takšne obveznosti vključujejo tiste iz resolucij Varnostnega sveta, katerih cilj je boj proti mednarodnemu terorizmu.

Obveznost držav članic spoštovati odločitve Varnostnega sveta, ob upoštevanju zlasti členov 3(5) in 21 PEU in člena 351 PDEU, prevlada nad katerikoli obveznostjo, ki izhaja iz pogodb EU.

⁽¹⁾ UL L 322, str. 25.